

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

2 maj 2019

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Förklaring som lämnas till energistadgesekretariatet i enlighet med artikel 26.3 b ii) i energistadgefördraget och som ersätter uttalandet av den 17 november 1997 på Europeiska gemenskapernas vägnar 1

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens förordning (EU) 2019/680 av den 30 april 2019 om ändring av bilaga VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾ 3
- ★ Kommissionens förordning (EU) 2019/681 av den 30 april 2019 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾ 5

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2019/682 av den 9 april 2019 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter 7
- ★ Rådets beslut (EU) 2019/683 av den 9 april 2019 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse bli parter i Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang (CETS nr 218) 9

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/684 av den 25 april 2019 om erkännande av Japans rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner under tillsyn av Japans myndighet för finansiella tjänster som motsvarar värderings-, tvistlösnings- och marginalsäkerhetskraven i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister⁽¹⁾ 11
- ★ Europeiska centralbankens beslut (EU) 2019/685 av den 18 april 2019 om det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet för 2019 (ECB/2019/10) 16

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

Förklaring som lämnas till energistadgesekretariatet i enlighet med artikel 26.3 b ii) i energistadgefördraget och som ersätter uttalandet av den 17 november 1997 på Europeiska gemenskapernas vägnar

Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom) och dess medlemsstater lämnar följande förklaring:

- ”1. Europeiska unionen och Euratom är regionala organisationer för ekonomisk integration i energistadgefördragets mening. Europeiska unionen och Euratom utövar den behörighet som de har tilldelats av sina medlemsstater genom autonomt beslutsfattande och rättsliga institutioner.
2. Europeiska unionen, Euratom och dess medlemsstater är internationellt ansvariga för att fullgöra de åtaganden som energistadgefördraget innehåller, enligt sina respektive behörigheter.
3. Den 23 juli 2014 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2014 ⁽¹⁾ om upprättande av en ram för hanteringen av det ekonomiska ansvaret i samband med tvistlösning mellan investerare och stat vid tvistlösningsorgan som föreskrivs i internationella avtal där Europeiska unionen är part (nedan kallad *förordning (EU) nr 912/2014*) ⁽²⁾. Förordningen är tillämplig på tvister mellan investerare och stat som har inletts av en käreande från ett tredjeland i enlighet med energistadgefördraget. I denna förordning föreskrivs särskilt följande:
 - A. I enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 912/2014 ska Europeiska unionen, när tvisten gäller behandling från Europeiska unionens institutioner, organs, kontors eller byråers sida, vara svarande.
 - B. När det gäller tvister som helt eller delvis gäller behandling från en medlemsstats sida anges följande i artikel 8 i förordning (EU) nr 912/2014:
 1. Om kommissionen mottar ett tillkännagivande där en käreande uttrycker sin avsikt att inleda ett skiljeförfarande i enlighet med ett avtal, ska den omedelbart underrätta den berörda medlemsstaten. När en käreande uttrycker sin avsikt att inleda ett skiljeförfarande gentemot unionen eller en medlemsstat, ska kommissionen inom 15 arbetsdagar från mottagandet av tillkännagivandet underrätta Europaparlamentet och rådet om kärandens namn, de bestämmelser i avtalet som påstås ha kränkts, den berörda ekonomiska sektorn, den behandling som påstås strida mot avtalet och det ersättningsbelopp som krävs.
 2. Om en medlemsstat mottar ett tillkännagivande där en käreande uttrycker sin avsikt att inleda ett skiljeförfarande, ska den omedelbart underrätta kommissionen.

I artikel 9 i förordning (EU) nr 912/2014 anges även följande:

1. Den berörda medlemsstaten ska vara svarande, utom i något av följande fall:
 - a) Kommissionen har efter samråd enligt artikel 6 fattat ett beslut i enlighet med punkt 2 eller 3 i den här artikeln inom 45 dagar efter att ha underrättats eller mottagit det tillkännagivande som avses i artikel 8.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2014 av den 23 juli 2014 om upprättande av en ram för hanteringen av det ekonomiska ansvaret i samband med tvistlösning mellan investerare och stat vid tvistlösningsorgan som föreskrivs i internationella avtal där Europeiska unionen är part (EUT L 257, 28.8.2014, s. 121).

⁽²⁾ För tydlighetens skull påpekas att denna förklaring syftar till att bemöta följderna av antagandet av förordning (EU) nr 912/2014 vad gäller ärenden som har inletts av en käreande från en avtalsslutande part utanför EU, i enlighet med energistadgefördraget. Tvister mellan en investerare i en medlemsstat och en medlemsstat i enlighet med energistadgefördraget omfattas inte av denna förklaring. EU och dess medlemsstater får ta upp denna fråga i ett senare skede.

- b) Medlemsstaten har efter samråd enligt artikel 6 skriftligen bekräftat för kommissionen att den inte avser att vara svarande inom 45 dagar efter att ha underrättats eller mottagit det tillkännagivande som avses i artikel 8.

Om någon av de situationer som avses i led a eller b inträffar, ska unionen vara svarande.

2. Kommissionen får, på grundval av en fullständig, välvägd och saklig analys och ett rättsligt resonemang som tillhandahålls medlemsstaterna, genom genomförandeakter i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2 besluta att unionen ska vara svarande, om någon eller några av följande omständigheter är tillämpliga:

- a) Unionen skulle bära hela eller åtminstone en del av det potentiella ekonomiska ansvaret till följd av tvisten i enlighet med kriterierna i artikel 3.

- b) Tvisten gäller även behandling från unionens institutioners, organs, kontors eller byråers sida.

3. Kommissionen får, på grundval av en fullständig, välvägd och saklig analys och ett rättsligt resonemang som tillhandahålls medlemsstaterna, genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.3, besluta att unionen ska vara svarande, om en liknande behandling har tagits upp i en närbesläktad talan mot unionen i WTO, om det har inrättats en panel och talan avser samma specifika rättsfråga och om det är nödvändigt att säkerställa en enhetlig argumentation i WTO-fallet.

[...]

5. Kommissionen och den berörda medlemsstaten ska omedelbart efter att ha underrättats eller mottagit det tillkännagivande som avses i artikel 8 inleda samråd i enlighet med artikel 6 om hur målet ska hanteras i enlighet med den här artikeln. Kommissionen och den berörda medlemsstaten ska se till att eventuella tidsfrister i avtalet hålls.

- C. Efter att ha avgjort vem som ska vara svarande i en tvist i enlighet med de ovannämnda bestämmelserna i förordning (EU) nr 912/2014 ska Europeiska unionen underrätta den kärende inom 60 dagar från den dag då käranden har anmält sin avsikt att inleda en tvist. Detta påverkar inte fördelningen av befogenheter mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna vad gäller investeringar.

4. Europeiska unionens domstol är, i egenskap av Europeiska unionens och Euratoms dömande institution, behörig att granska alla frågor som hör samman med tillämpningen och tolkningen av de konstituerande fördragen och de rättsakter som är antagna enligt dem, inbegripet internationella avtal som Europeiska unionen och Euratom har ingått och som under vissa förhållanden kan åberopas inför domstolen.
5. Varje mål vid Europeiska unionens domstol med en kärende från en avtalsslutande part utanför EU med tillämpning av de former av talan som föreskrivs i unionens konstituerande fördrag omfattas av artikel 26.2 a i energistadgefördraget ⁽³⁾. Eftersom det i unionens rättssystem föreskrivs att det ska finnas möjlighet till en sådan talan, har varken unionen eller Euratom gett sitt ovillkorliga samtycke till att tvister får läggas fram för internationell skiljedom eller förlikning.
6. När det gäller internationell skiljedom, bör det anges att bestämmelserna i ICSID – konventionen inte medger att Europeiska unionen och Euratom blir parter i den. Bestämmelserna i ICSID:s kompletterande mekanism medger inte heller att Europeiska unionen och Euratom använder dem. Alla skiljedomslut mot Europeiska unionen och Euratom kommer att genomföras av gemenskapernas institutioner, i enlighet med deras åliggande enligt artikel 26.8 i energistadgefördraget.”

⁽³⁾ Artikel 26.2 a är också tillämplig i de fall när Europeiska unionens domstol kan uppmanas att granska tillämpningen eller tolkningen av energistadgefördraget på grundval av en begäran om förhandsavgörande som lämnats in av en medlemsstats nationella domstol enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2019/680

av den 30 april 2019

om ändring av bilaga VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾, särskilt artikel 31.2, och

av följande skäl:

- (1) Vetenskapliga kommittén för konsumentssäkerhet (SCCS) konstaterade i ett yttrande av den 30 juli 2018 ⁽²⁾ att Phenylene Bis-Diphenyltriazine är säkert att använda som UV-filter i solskyddsmedel och andra kosmetiska produkter vid en maximal koncentration på 5 %, men endast i produkter som appliceras på huden och inte i produkter vars användning kan leda till exponering genom inandning.
- (2) Mot bakgrund av SCCS yttrande och med hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör Phenylene Bis-Diphenyltriazine godkännas för användning som UV-filter i kosmetiska produkter vid en maximal koncentration på 5 %, utom i fråga om användningar som kan leda till att slutanvändarens lungor exponeras genom inandning.
- (3) Bilaga VI till förordning (EG) nr 1223/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för kosmetiska produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga VI till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 april 2019.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ SCCS/1594/18.

BILAGA

I bilaga VI till förordning (EG) nr 1223/2009 ska följande post läggas till:

Referensnummer	Ämnesidentifiering				Villkor			Anvisningar för användning och varningstext
	Kemiskt namn/ INN/XAN	Beteckning enligt ordlistan över generiska namn på beståndsdelar	CAS-nummer	EG-nummer	Produkttyp, kroppsdel	Maximal koncentration i bruksklar beredning	Övrigt	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
"31	3,3'-(1,4-Fenyl)bis (5,6-difenyl-1,2,4-triazin)	Phenylene Bis-Diphenyltriazine	55514-22-2	700-823-1		5 %	Ej för användningar som kan leda till exponering av slutanvändarens lungor genom inandning"	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2019/681

av den 30 april 2019

om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾, särskilt artikel 31.1, och

av följande skäl:

- (1) Ämnet 2-Chloro-p-Phenylenediamine, inklusive dess sulfat och dihydrokloridsalt, används i blandningar för färgning av ögonbryn och ögonfransar vid en maximal koncentration på 4,6 %. Vetenskapliga kommittén för konsumentssäkerhet (SCCS) konstaterade i ett yttrande av den 19 september 2013 ⁽²⁾ (nedan kallat *SCCS yttrande*) att det inte gick att sluta sig till att säkerhetsmarginalen är tillräcklig för användning av 2-Chloro-p-Phenylenediamine i oxidationshårfärgningsblandningar för ögonbryn och ögonfransar vid en maximal koncentration på 4,6 %. SCCS konstaterade vidare att det inte gick att dra någon slutsats om den genotoxiska potentialen hos 2-Chloro-p-Phenylenediamine på grundval av de tillgängliga uppgifterna och avsaknaden av lämpligt *in vivo*-test av genmutationsinduktion. SCCS ansåg därför att användningen av 2-Chloro-p-Phenylenediamine inte är säker för konsumenterna. SCCS har senare klargjort att sulfat och dihydrokloridsalt av 2-Chloro-p-Phenylenediamine bör hanteras med samma försiktighet som 2-Chloro-p-Phenylenediamine tills det har bevisats att de är säkra, eftersom de har samma grundstruktur, bl.a. samma genotoxiska potential, som 2-Chloro-p-Phenylenediamine. Dessutom har SCCS klargjort att dess yttrande och de slutsatser som dras där också kan omfatta håret på huvudet. ⁽³⁾
- (2) Det framgår av SCCS yttrande, och dess senare klargörande, att användningen av 2-Chloro-p-Phenylenediamine, dess sulfat och dihydrokloridsalt i produkter för färgning av ögonbryn och ögonfransar utgör en potentiell risk för människors hälsa. När det gäller produkter för färgning av håret på huvudet är exponeringen för ämnet ännu högre, eftersom dessa produkter används på en större kroppsyta. På grundval av detta och mot bakgrund av SCCS klargörande framgår det att användningen av 2-Chloro-p-Phenylenediamine, dess sulfat och dihydrokloridsalt i produkter för färgning av håret på huvudet också utgör en potentiell risk för människors hälsa. Därför bör 2-Chloro-p-Phenylenediamine, dess sulfat och dihydrokloridsalt förbjudas i hårfärgningsmedel, inklusive ögonbrynsfärg och ögonfransfärg, och läggas till i förteckningen över förbjudna ämnen i bilaga II till förordning (EG) nr 1223/2009.
- (3) Det bör fastställas rimliga tidsfrister för industrin att anpassa sig till det nya förbudet. När man fastställer tidsfristernas längd bör man väga de ekonomiska aktörernas intressen mot de specifika riskfaktorer för hälsan som identifierats.
- (4) Förordning (EG) nr 1223/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för kosmetiska produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Från och med den 22 november 2019 får hårfärgningsmedel, inklusive ögonbrynsfärg och ögonfransfärg, som innehåller de ämnen som förbjuds genom denna förordning inte släppas ut på unionsmarknaden.

⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ SCCS/1510/13.⁽³⁾ Protokoll från SCCS plenarmöte den 21–22 juni 2018.

Från och med den 22 februari 2020 får hårfärgningsmedel, inklusive ögonbrynsfärg och ögonfransfärg, som innehåller de ämnen som förbjuds genom denna förordning inte tillhandahållas på unionsmarknaden.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 april 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

I bilaga II till förordning (EG) nr 1223/2009 ska följande post läggas till:

Referensnummer	Kemiskt namn/INN	CAS-nummer	EG-nummer
"1384	2-Klorbensen-1,4-diamin (2-Chloro-p-Phenylendiamine), dess sulfat och dihydrokloridsalt (*), vid användning i hårfärgningsmedel, inklusive ögonbrynsfärg och ögonfransfärg	615-66-7	210-441-2
		61702-44-1 (sulfat)	262-915-3
		615-46-3 (dihydroklorid)	210-427-6

(*) Från och med den 22 november 2019 får hårfärgningsmedel, inklusive ögonbrynsfärg och ögonfransfärg, som innehåller dessa ämnen inte släppas ut på unionsmarknaden. Från och med den 22 februari 2020 får hårfärgningsmedel, inklusive ögonbrynsfärg och ögonfransfärg, som innehåller dessa ämnen inte tillhandahållas på unionsmarknaden."

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2019/682

av den 9 april 2019

om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16 jämförd med artikel 218.6 a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Den 6 juni 2013 bemyndigade rådet kommissionen att på unionens vägnar delta i förhandlingarna om en uppdatering av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS nr 108) (nedan kallad *konvention 108*) och om villkor och former för unionens anslutning till den ändrade konvention 108.
- (2) Protokollet om ändring av konvention 108 (nedan kallat *ändringsprotokollet*) antogs av Europarådets ministerkommitté den 18 maj 2018.
- (3) Syftet med ändringsprotokollet är att utvidga tillämpningsområdet för samt stärka och göra dataskydd som ges genom konvention 108 mer verkningfullt.
- (4) Bestämmelserna i den ändrade konvention 108 omfattar både verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde och verksamhet som inte omfattas därav, såsom inom nationell säkerhet och försvar.
- (5) Bestämmelserna i den ändrade konvention 108 kan i den mån de är tillämpliga på behandling av personuppgifter inom ramen för verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde påverka gemensamma regler eller ändra deras räckvidd, i den mening som avses i artikel 3.2 i fördraget, eftersom de bestämmelserna grundar sig på samma principer som dem som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ och direktiv (EU) 2016/680 ⁽²⁾.
- (6) Med tanke på att den ändrade konvention 108 kommer att innehålla skyddsåtgärder som grundar sig på samma principer som dem som anges i förordning (EU) 2016/679 och i direktiv (EU) 2016/680 kommer dess ikraftträdande att bidra till att främja unionens dataskyddsstandarder på global nivå, underlätta flödet av uppgifter mellan unionen och icke-unionsparter i konvention 108, säkerställa att medlemsstater fullgör sina internationella skyldigheter enligt konventionen 108 och göra det möjligt för unionen att i framtiden ansluta sig till konvention 108.
- (7) Unionen kan inte underteckna eller ratificera ändringsprotokollet eftersom det följer av konvention 108 att bara stater är parter.
- (8) Medlemsstaterna bör därför bemyndigas att samfällt och i unionens intresse ratificera ändringsprotokollet i den mån dess bestämmelser omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskydds-förordning (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna bemyndigas härmed att i unionens intresse ratificera protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS nr 108) i den mån dess bestämmelser omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 9 april 2019.

På rådets vägnar
G. CIAMBA
Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2019/683**av den 9 april 2019****om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse bli parter i Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang (CETS nr 218)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 87.1 jämförd med artikel 218.6 andra stycket a v och artikel 218.8,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang (nedan kallad *konventionen*) upprättades i Saint-Denis den 3 juli 2016 och har varit öppen för undertecknande och ratificering sedan dess.
- (2) Målet med konventionen är att skapa en säker, trygg och välkomnande miljö vid fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang.
- (3) Artikel 11.2, 11.3 och 11.4 i konventionen, som rör nationella informationsställen för fotboll, kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa, i den mening som avses i artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), eftersom de bestämmelserna sammanfaller med vissa skyldigheter i rådets beslut 2002/348/RIF ⁽²⁾.
- (4) Unionens stöd för konventionen är viktigt för att motverka våld i samband med idrottsevenemang och skulle komplettera de insatser som redan gjorts på detta område genom stöd för projekt i idrottsdelen i Erasmus +-programmet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 ⁽³⁾.
- (5) Unionen kan inte bli part i konventionen, eftersom endast stater kan bli parter i den.
- (6) Medlemsstaterna bör därför bemyndigas att, samfällt och i unionens intresse, underteckna och ratificera konventionen med avseende på de delar av konventionen som omfattas av unionens exklusiva befogenhet.
- (7) Förenade kungariket och Irland är bundna av beslut 2002/348/RIF och deltar följaktligen i antagandet av det här beslutet.
- (8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna bemyndigas härmed att bli parter i Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang (CETS nr 218) med avseende på artikel 11.2, 11.3 och 11.4 i den konventionen.

⁽¹⁾ Godkännande av den 12 mars 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets beslut 2002/348/RIF av den 25 april 2002 om säkerhet i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension (EGTL 121, 8.5.2002, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 9 april 2019.

På rådets vägnar
G. CIAMBA
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2019/684

av den 25 april 2019

om erkännande av Japans rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner under tillsyn av Japans myndighet för finansiella tjänster som motsvarar värderings-, tvistlösnings- och marginalsäkerhetskraven i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2,

efter att ha hört europeiska värdepapperskommittén, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs en mekanism som syftar till att säkerställa överensstämmelse mellan de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang som föreskrivs i unionen och de som föreskrivs i tredjeländer inom de områden som omfattas av den förordningen. Kommissionen har befogenhet att anta beslut om likvärdighet som intygar att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang är likvärdiga med kraven i artiklarna 4, 9, 10 och 11 i förordning (EU) nr 648/2012, så att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning, och där minst en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet, bör anses ha uppfyllt dessa krav om de uppfyller kraven i det berörda tredjelandets lagstiftning. Likvärdighetsförklaringen undviker överlappande eller motstridiga bestämmelser. Dessutom bidrar likvärdighetsförklaringen till det övergripande syftet med förordning (EU) nr 648/2012, nämligen att minska systemriskerna och förbättra derivatmarknadernas transparens genom att säkerställa en internationellt enhetlig tillämpning av de principer som överenskommits med tredjeländer och som fastställs i ovannämnda förordning.
- (2) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som kompletteras genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽²⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastställer unionens rättsliga krav när det godkännande i tid av villkoren för ett OTC-derivatkontrakt, genomförande av portföljkompression och portföljförlikning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart. Dessa punkter fastställer dessutom värderings- och tvistlösningskyldigheter för sådana kontrakt (tekniker för reducering av operativ risk) samt skyldigheter avseende utväxlingen av säkerheter (marginalsäkerheter) mellan två motparter.
- (3) För att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga lagstiftning om tekniker för reducering av operativ risk och marginalsäkerheter ska anses vara likvärdig med unionens bör de konkreta resultaten av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen vara likvärdiga med kraven i unionen, i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, säkerställa det skydd av tystnadsplikt som är likvärdigt med det som anges i den här förordningen. De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen bör tillämpas effektivt och på ett jämlikt och icke snedvridande sätt så att effektiv tillsyn och

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

verkställbarhet kan säkerställas i det tredjelandet. Syftet med denna likvärdighetsbedömning är därför att verifiera att Japans rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang säkerställer att derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och som ingås av minst en motpart som är etablerad i ett tredjeland inte utsätter de finansiella marknaderna inom EU för en större risk och att de följaktligen inte utsätter unionen för oacceptabelt stor systemrisk.

- (4) Den 1 september 2013 mottog kommissionen Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (Esma) tekniska rådgivning om de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Japan (*) avseende, bland annat, tekniker för reducering av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. I sin tekniska rådgivning konstaterade Esma att det inte fanns några rättsligt bindande krav på godkännande i tid av villkoren i ett OTC-derivatkontrakt, för arrangemangen avseende portföljförlikning, genomförandet av portföljkompensation, värdering av en portfölj eller på skyldigheten gällande tvistlösning eller utväxling av säkerheter mellan motparter i OTC-derivatkontrakt i Japan. Esma konstaterade också att det vid denna tidpunkt inte var möjligt att bedöma likvärdigheten mellan systemen när det gäller bilaterala marginalsäkerheter, eftersom tekniska standarder som närmare anger reglerna för bilaterala marginalsäkerheter i unionen ännu inte hade utarbetats.
- (5) Kommissionen har i sin bedömning reflekterat över Esmas tekniska rådgivning och beaktat den utveckling som skett på lagstiftningsområdet sedan dess. Föreliggande beslut grundar sig inte enbart på en jämförande analys av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga kraven i Japan, utan även på en bedömning av resultatet av dessa krav och i vilken grad de är tillräckliga för att reducera de risker som OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart ger upphov till, på ett sätt som är likvärdigt med kraven i förordning (EU) nr 648/2012.
- (6) De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang som tillämpas i Japan för OTC-derivatkontrakt fastställs i lagen om finansiella instrument och börshandel, (FIEA), lag nr 25 från 1948, och gäller för *Financial Instrument Business Operators (FIBO:s)*, (ung. aktörer inom finansiella instrument) och registrerade finansinstitut, (RFL:s), som omfattar reglerade banker, kooperativ, försäkringsbolag, pensionsfonder och investeringsfonder. *The Financial Services Agency of Japan (JFSA)* (den japanska myndigheten för finansiella tjänster) har omfattande befogenheter att genomföra FIEA och har *the Cabinet Office Ordinance, Supervisory Guidelines* och *Public Notifications* (som går under den gemensamma beteckningen "Japans regler för OTC-derivater"). JFSA har jurisdiktion över OTC-derivat i den mening som avses i artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, med undantag för OTC-handlade råvaruderivat, som omfattas av det japanska ministeriet för ekonomi, handel och industri (METI) och det japanska ministeriet för jordbruk, skogsbruk och fiske (MAFF).
- (7) De tekniker för reducering av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, i enlighet med Japans regler för OTC-derivat, är fortsatt otillräckliga i förhållande till de skyldigheter som anges i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och i delegerad förordning (EU) nr 149/2013 när det gäller godkännande i tid av villkoren för ett OTC-derivatkontrakt, genomförande av portföljkompensation och arrangemangen för portföljförlikning. Detta beslut bör därför endast omfatta de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen när det gäller de värderings- och tvistlösningsskyldigheter som föreskrivs i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och i delegerad förordning (EU) nr 149/2013, samt de som rör krav på marginalsäkerheter i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 och i delegerad förordning (EU) 2016/2251.
- (8) När det gäller kraven på transaktionsvärdering och tvistlösning avseende OTC-derivat som inte clearas via en central motpart, innehåller Japans regler för OTC-derivat liknande skyldigheter som de som föreskrivs i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012. Särskilt avsnitt IV 2–4 i *Supervisory Guidelines* innehåller särskilda krav på tvistlösning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och artikel 123 i *Cabinet Office Ordinance* fastställer kraven för utförande av dagliga värderingar avseende marginalsäkerhetsutväxlingar.
- (9) När det gäller marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, består Japans rättsligt bindande krav av en uppsättning slutliga bestämmelser som antagits av JFSA och som offentliggjordes

(*) ESMA/2013/BS/1158, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Japan, Final report, European Securities and Markets Authority* (ej översatt till svenska), 1 september 2013.

den 31 mars 2016 och trädde i kraft den 1 september 2016. Dessa bestämmelser omfattar *Cabinet Office Ordinance on Financial Instrument Businesses* nr 52 av den 6 augusti 2007, inklusive *Supplementary Provisions, the Financial Services Agency Public Notices* nr 15, 16 och 17 av den 31 mars 2016 samt nr 33 av den 25 augusti 2017, de reviderade *Comprehensive Guidelines for Supervision of Major Banks, etc.*, de reviderade *Comprehensive Guidelines for Supervision of Small- and Medium-Sized and Regional Financial Institutions*, de reviderade *Comprehensive Guidelines for Supervision of Cooperative Banks*, de reviderade *Comprehensive Guidelines for Supervision of Financial Instruments Business Operators, etc.*, de reviderade *Comprehensive Guidelines for Supervision of Insurance Companies* och de reviderade *Comprehensive Guidelines for Supervision with respect to Trust Companies, etc.* De regler som gäller för råvaruderivat OTC som omfattas av METI:s och MAFF:s jurisdiktion avspeglar de slutliga bestämmelser som antagits av JFSA (som går under benämningen "Japans marginalsäkerhetsregler").

- (10) Enligt Japans marginalsäkerhetsregler ska finansinstitut som under en viss tidsperiod innehar ett genomsnittligt totalt belopp av det nominella kapitalbeloppet för OTC-derivat som motsvarar eller överstiger 300 miljarder yen, utväxla tilläggs marginalsäkerheter dagligen, i enlighet med FIEA. Finansinstitut som ligger under denna tröskel måste utväxla tilläggs marginalsäkerhet "tillräcklig frekvent". Eftersom förordning (EU) nr 648/2012 föreskriver att samtliga motparter i en OTC-derivattransaktion som inte clearas via en central motpart ska utväxla tilläggs marginalsäkerheter dagligen bör detta beslut vara villkorat av den dagliga utväxlingen av tilläggs marginalsäkerheter för transaktioner som utförs med FIBO:s och RFI:s vars genomsnittliga totala belopp av det nominella kapitalbeloppet för OTC-derivat under en ettårsperiod, från april två år före det år då beräkningen krävs (eller ett år om det beräknas i december) understiger 300 miljarder yen.
- (11) I likhet med de krav som fastställs i delegerad förordning (EU) 2016/2251, föreskriver Japans marginalsäkerhetsregler att alla finansinstitut vars aggregerade teoretiska värde för OTC-derivat som inte clearas centralt, råvaruderivat OTC som inte clearas centralt, fysiskt avvecklade valutaterminer (FX forwards) och valutaswappar för en konsoliderad grupp, exklusive transaktioner inom gruppen, för månaderna mars, april och maj ett år före det år då beräkningen överstiger 1,1 biljoner yen, måste utbyta uppgifter om den initiala säkerhetsmarginalen. Japans marginalsäkerhetsregler föreskriver också att det minsta sammanlagda överföringsbeloppet av initiala marginalsäkerheter och tilläggs marginalsäkerheter som får överföras måste uppgå till 70 miljoner yen, medan tröskelvärdet i artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 är 500 000 euro. Eftersom värdet på dessa valutor endast skiljer sig marginellt bör dessa belopp anses vara likvärdiga.
- (12) Japans marginalsäkerhetsregler är tillämpliga på nästan alla OTC-derivatkontrakt i enlighet med definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, med undantag för fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar, för vilka Japans marginalsäkerhetsregler inte fastställer några krav. Valutatransaktioner i samband med utbyte av kapital genom valutaränteswappar undantas från kraven på initial marginalsäkerhet. Vidare föreskriver Japans marginalsäkerhetsregler ingen särskild behandling för strukturerade produkter inklusive säkerställda obligationer och värdepapperiseringar. Enligt förordning (EU) nr 648/2012 är endast valutaswappar och valutaterminer undantagna från kraven på initial marginalsäkerhet och endast derivat som är kopplade till säkerställda obligationer för säkringsändamål är undantagna från alla krav på marginalsäkerheter. Detta beslut bör därför endast gälla OTC-derivatkontrakt som omfattas av marginalsäkerhetskrav enligt förordning (EU) nr 648/2012 och Japans marginalsäkerhetsregler.
- (13) Kraven i Japans marginalsäkerhetsregler vad gäller beräkning av initial marginalsäkerhet är likvärdiga med de krav som föreskrivs i förordning (EU) nr 648/2012. På ett sätt som liknar den schablonmetod för beräkning av initial marginalsäkerhet som anges i bilaga IV till delegerad förordning (EU) 2016/2251, gör Japans marginalsäkerhetsregler det möjligt att använda en standardiserad modell som är likvärdig med den som anges i ovannämnda bilaga. Alternativt får interna modeller eller modeller från tredjepart användas för denna beräkning, om dessa modeller innehåller vissa parametrar, bland annat minimikonfidensintervaller, minimimarginalriskperioder och viss historisk data inklusive perioder av stress. Motparterna ska, när så är lämpligt, informera JFSA, METI eller MAFF om sin avsikt att använda dessa interna modeller eller tredje partsmodeller och de måste lämna ut alla nödvändiga antaganden, hypoteser och ändringar av dessa.
- (14) Kraven i Japans marginalsäkerhetsregler om godtagbara säkerheter och hur sådana säkerheter innehas och separeras är likvärdiga med de som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Japans marginalsäkerhetsregler innehåller också en motsvarande förteckning över godtagbara säkerheter och kräver att FIBO:s och RFI:s på ett rimligt sätt diversifierar den säkerhet som de samlar in, bland annat genom att begränsa värdepapper

med låg likviditet för att undvika koncentration av säkerheter. Kraven i Japans marginalsäkerhetsregler för värdering av säkerheter är jämförbara med de krav som anges i artikel 19 i delegerad förordning (EU) 2016/2251.

- (15) När det gäller motsvarande grad av skydd av tystnadsplikt i Japan omfattas information som innehas av JFSA av JFSA:s *Information Security Policy* och JFSA:s anställda omfattas av *the National Public Service Act*, som förbjuder anställda att röja information som de fått kännedom om i tjänsten. I *National Public Service Act* och JFSA:s *Information Security Policy* föreskrivs därför garantier för tystnadsplikt, inklusive skydd för affärshemligheter som behöriga myndigheter delar med tredjeparter, som är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning VIII i förordning (EU) nr 648/2012. Därför bör *the National Public Service Act* och JFSA:s *Information Security Policy* anses ge motsvarande grad av skydd i fråga om tystnadsplikt som den som föreskrivs i förordning (EU) nr 648/2012.
- (16) När det slutligen gäller en faktisk tillämpning och verkställighet på ett jämlikt och icke snedvridande sätt som säkerställer en effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll i det tredjelandet har JFSA omfattande utrednings- och övervakningsbefogenheter för att bedöma efterlevnaden av marginalsäkerhetskrav för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. JFSA kan vidta en rad olika tillsynsåtgärder för att förhindra överträdelse av de tillämpliga kraven, som en order om företagsförbättringar i enlighet med artikel 51 i FIEA samt andra tillsynsåtgärder baserade på artikel 52 i FIEA. Dessa åtgärder bör därför anses utgöra en faktisk tillämpning av relevanta rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang i enlighet med Japans regler för OTC-derivat på ett jämlikt och icke snedvridande sätt så att effektiv tillsyn och verkställbarhet kan säkerställas.
- (17) Detta beslut är baserat på de rättsligt bindande krav för OTC-derivatkontrakt som tillämpas vid tidpunkten för antagandet av detta beslut. Kommissionen bör i samarbete med Esma fortsätta att fortlöpande följa utvecklingen av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för dessa OTC-derivatkontrakt och deras faktiska och konsekventa tillämpning avseende godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, värdering, tvistlösning och marginalsäkerhetskrav som gäller för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart som legat till grund för detta beslut. Detta bör inte påverka kommissionens möjlighet att när som helst genomföra en särskild översyn i händelse av att relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva den likvärdighetsförklaring som fastställs genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att detta beslut upphävs, vilket skulle göra att motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav i förordning (EU) nr 648/2012.
- (18) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Japans rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för värdering och tvistlösning som tillämpas på transaktioner som regleras som OTC-derivat av Japans myndighet för finansiella tjänster (JFSA) eller råvaruderivat OTC från det japanska ministeriet för ekonomi, handel och industri (METI) och det japanska ministeriet för jordbruk, skogsbruk och fiske (MAFF) och som inte clearas via en central motpart anses vara likvärdiga med motsvarande krav i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012, där åtminstone en av motparterna till dessa transaktioner är etablerad i Japan och registrerad hos JFSA som *Financial Instrument Business Operator* (aktör inom finansiella instrument, FIBO) eller som registrerat finansinstitut, (RFI).

Artikel 2

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Japans rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang när det gäller utväxling av säkerheter som tillämpas på transaktioner som regleras som OTC-derivat av JFSA eller som råvaruderivat OTC av METI och MAFF och som inte clearas via en central motpart anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 om följande villkor är uppfyllda:

- a) Åtminstone en av motparterna till dessa transaktioner är etablerad i Japan och registrerad hos JFSA som FIBO eller RFI och denna motpart omfattas av Japans marginalsäkerhetsregler.

- b) Transaktionerna värderas till marknadsvärde och tilläggsmarginälsäkerheter utväxlas dagligen varvid motparterna till dessa transaktioner, som är etablerade i Japan, innehar ett genomsnittligt totalt belopp av det nominella kapitalbeloppet för OTC-derivat under en ettårsperiod från april två år före det år då beräkningen krävs (eller ett år om det beräknas i december) på under 300 miljarder yen.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 25 april 2019.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT (EU) 2019/685
av den 18 april 2019
om det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet för 2019 (ECB/2019/10)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾, särskilt artikel 30,

med beaktande av Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1163/2014 av den 22 oktober 2014 om tillsynsavgifter (ECB/2014/41) ⁽²⁾, särskilt artiklarna 3.1 och 9.2, och

av följande skäl:

- (1) De årliga tillsynsavgifterna som tas ut med stöd av artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1163/2014 (ECB/2014/41) bör sammanlagt uppgå till ett belopp som täcker men inte överstiger de utgifter som Europeiska centralbanken (ECB) ådrar sig i samband med sina tillsynsutgifter under den relevanta avgiftsperioden. Dessa utgifter består av kostnader som är direkt relaterade till ECB:s tillsynsuppgifter, t.ex. tillsynen över betydande enheter, övervakningen av tillsynen över mindre betydande enheter samt genomförandet av horisontella uppgifter och specialiserade tjänster. De inkluderar även kostnader som är indirekt relaterade till ECB:s tillsynsuppgifter, t.ex. tjänster som tillhandahålls av ECB:s supportenheter, inklusive lokaler, HR-management, administrativa tjänster, budget och controlling, redovisning, juridiska tjänster, kommunikations- och översättningstjänster, internredovisning samt statistik- och IT-tjänster.
- (2) För beräkningen av de årliga tillsynsavgifterna som betalas avseende betydande enheter och betydande grupper som står under tillsyn samt mindre betydande enheter och mindre betydande grupper som står under tillsyn, bör totalkostnaderna delas upp utifrån kostnadsfördelningen mellan de relevanta funktionerna som utför den direkta tillsynen över betydande enheter och betydande grupper som står under tillsyn och den indirekta tillsynen över mindre betydande enheter och mindre betydande grupper som står under tillsyn.
- (3) Det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet för 2019 bör beräknas som summan av a) de beräknade årliga kostnaderna för tillsynsuppgifter under 2019, baserade på ECB:s godkända budget för 2019, med beaktande av den förväntade utvecklingen av ECB:s beräknade årliga kostnader som var känd vid den tidpunkt då detta beslut antogs, samt b) över- eller underskottet från 2018.
- (4) Över- eller underskottet bör beräknas genom att de faktiska årliga kostnaderna för tillsynsuppgifter som uppstått under 2018, enligt vad som framgår av ECB:s årsredovisning för 2018 ⁽³⁾, subtraheras från de skattade årliga kostnaderna som tagits ut för 2018 i enlighet med bilagan i Europeiska centralbankens beslut (EU) 2018/667 (ECB/2018/12) ⁽⁴⁾.
- (5) I enlighet med artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1163/2014 (ECB/2014/41) ska avgiftsbelopp för tidigare avgiftsperioder som inte har kunnat indrivs, räntebetalningar som har erhållits i enlighet med artikel 14 och belopp som har erhållits eller återbetalats i enlighet med artikel 7.3 i den förordningen, i förekommande fall tas med i de beräknade årliga utgifterna för tillsynsuppgifter för 2019.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 311, 31.10.2014, s. 23.

⁽³⁾ Publicerad på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu i februari 2019.

⁽⁴⁾ Europeiska centralbankens beslut (EU) 2018/667 av den 19 april 2018 om det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet för 2018 (ECB/2018/12) (EUT L 111, 2.5.2018, s. 3).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut ska definitionerna i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁵⁾ och förordning (EU) nr 1163/2014 (ECB/2014/41) gälla.

Artikel 2

Totalt årligt tillsynsavgiftsbelopp för 2019

1. Det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet för 2019 ska vara 576 020 336 euro enligt beräkningen i bilaga I.
2. Varje kategori av enheter och grupper som står under tillsyn ska betala nedanstående totala årliga tillsynsavgiftsbelopp:
 - a) betydande enheter och grupper som står under tillsyn: 524 196 987 euro.
 - b) mindre betydande enheter och grupper som står under tillsyn: 51 823 349 euro.

Fördelningen av det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet avseende 2019 på de olika kategorierna framgår av bilaga II.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 18 april 2019.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽⁵⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

BILAGA I

Beräkning av det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet för 2019

(EUR)	
Beräknad årlig kostnad för 2019	559 007 136
Löner och förmåner	264 525 116
Hyra och underhåll byggnader	58 866 157
Andra driftskostnader	235 615 863
Överskott/underskott från 2018	15 332 187
Belopp som ska beaktas i enlighet med artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1163/2014 (ECB/2014/41)	1 681 013
Avgiftsbelopp för tidigare avgiftsperioder som inte har kunnat drivas in	0
Räntebetalningar som har erhållits i enlighet med artikel 14 i ovannämnda förordning	- 9 626
Belopp som har erhållits eller återbetalats i enlighet med artikel 7.3 i ovannämnda förordning	1 690 639
TOTALT	576 020 336

BILAGA II

Fördelningen av det totala årliga tillsynsavgiftsbeloppet för 2019

(EUR)

	Betydande enheter och grupper som står under tillsyn	Mindre betydande enheter och grupper som står under tillsyn	Totalt
Beräknad årlig kostnad för 2019	508 696 494	50 310 642	559 007 136
Överskott/underskott från 2018	13 952 290	1 379 897	15 332 187
Belopp som ska beaktas i enlighet med artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1163/2014 (ECB/2014/41)	1 548 203	132 810	1 681 013
Avgiftsbelopp för tidigare avgiftsperioder som inte har kunnat drivas in	0	0	0
Räntebetalningar som har erhållits i enlighet med artikel 14 i ovannämnda förordning	- 7 918	- 1 708	- 9 626
Belopp som har erhållits eller återbetalats i enlighet med artikel 7.3 i ovannämnda förordning	1 556 121	134 518	1 690 639
TOTALT	524 196 987	51 823 349	576 020 336

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV